

Self-assessment voor IMVO- risicomanagement en monitoring Voedingsmiddelenconvenant

In opdracht van de Federatie Nederlandse Levensmiddelen Industrie (FNLI)

Utrecht, 28 augustus 2019

Inhoud

1. Samenvatting.....	2
IMVO-convenant Voedingsmiddelen.....	2
Self-assessment FNLI-leden	2
FNLI-vragenlijst aan leden	2
2. Respons van FNLI-leden op IMVO-vragenlijst.....	4
3. Scores self-assessment 2019.....	5
Belangrijkste samenvattende conclusies.....	7
4. Algemene analyses.....	9
Beleid, verankering en toegang tot herstel.....	9
Identificeren, beoordelen, prioriteren van risico's in de keten.....	10
Plan van aanpak.....	11
Verificatie	12
Rapportage	14
5. Conclusies	15

1. Samenvatting

IMVO-convenant Voedingsmiddelen

Het IMVO-convenant Voedingsmiddelen is in juni 2018 getekend door de overheid, de brancheorganisatie Federatie Nederlandse Levensmiddelen Industrie (FNLI) en een aantal andere voedingsmiddelenbranches (CBL, KNSV), vakbonden en maatschappelijke organisaties. De voedingsmiddelenbranche wil binnen drie tot vijf jaar substantiële stappen van verbetering bereiken voor groepen in de productieketen die negatieve effecten op milieu- of sociaal vlak ervaren. Door samenwerking tussen actoren in de hele productieketen worden risico's ten aanzien van bijvoorbeeld milieu, mensenrechten en verlies van biodiversiteit voorkomen, beperkt of hersteld. De SER voert het secretariaat van het IMVO-convenant Voedingsmiddelen.

Ten behoeve van de monitoring van de voortgang van het IMVO-convenant levert de FNLI nu geaggregeerde gegevens over de verrichte inspanningen en de bereikte resultaten van de leden die de vragenlijst zo adequaat mogelijk hebben ingevuld op basis van de SER vragen (in bijlage 1 van het IMVO-convenant). Adviesbureau Sustainalize heeft in opdracht van de FNLI dit document opgesteld. Doelgroepen van dit document zijn de FNLI en haar leden, de SER, de convenantpartijen en overige geïnteresseerde partijen.

Self-assessment FNLI-leden

De FNLI is voortvarend aan de slag gegaan om een risicomanagementbeleid voor IMVO conform de OESO-richtlijnen in te voeren en om het IMVO-beleid te implementeren. Ook stappen als risico-inventarisatie, risico-prioritering zijn hierin opgenomen. De convenantpartijen hebben gezamenlijk voor alle lidbedrijven van de verschillende brancheverenigingen een IMVO-risicomanagement assessment tool ontwikkeld (zijnde een basisvragenlijst plus enkele specifieke en verdiepende vragen, alsmede enkele open vragen). Met deze self-assessment kunnen de FNLI-leden in beeld brengen in hoeverre IMVO-risicomanagement in de organisatie is doorgevoerd. De vragenlijst is gebaseerd op de OESO-richtlijnen.

Begin juni 2019 is de vragenlijst uitgestuurd naar de FNLI-leden ter invulling. Per medio juli 2019 heeft een significant deel van de FNLI-leden (qua grootte, omvang en complexiteit productieketens, B2B of B2C) de vragenlijst ingevuld en opgestuurd naar het FNLI-secretariaat. In deze rapportage vatten wij de belangrijkste observaties samen. Deze rapportage zal ook aan de SER worden aangeboden in het kader van de IMVO-convenantverplichtingen. Deze vragenlijst-evaluatie zal ieder jaar worden herhaald.

FNLI-vragenlijst aan leden

De vragenlijst aan de FNLI-leden bestaat uit 10 hoofdvragen, onderverdeeld in vier categorieën, bepaald door de stuurgroep, met in totaal 51 onderliggende vragen waaronder 10 meerkeuzevragen, alsmede open opmerkingenvelden. De categorieën en hoofdvragen zijn hieronder opgenomen. Zie ook onderstaande tabel:

Thema in vragenlijst	Vragen in convenant
Beleid, verankering en toegang tot herstel (TTH)	1. Heeft uw bedrijf een IMVO-beleid? 2. Is IMVO geïntegreerd in uw bedrijfsvoering? 3. Heeft uw bedrijf een klachtenmechanisme waar belanghebbenden die negatieve gevolgen ondervinden van het handelen van de onderneming terecht kunnen?
Identificeren, beoordelen, prioriteren van risico's in de keten	4. Heeft uw onderneming een overzicht van de productieketen(s)? 5. Heeft uw onderneming de risico's in (een deel van) de productieketen in kaart gebracht? 6. Heeft uw onderneming risico's en schade/impacts geprioriteerd?
Plan van aanpak	7. Heeft uw onderneming een plan van aanpak opgesteld om de geïdentificeerde risico's in de keten te mitigeren? 8. Heeft uw onderneming op basis van de geprioriteerde risico's en impacts doelstellingen geformuleerd of bijgesteld?
Verificatie	9. Evalueert uw onderneming de effectiviteit van de genomen IMVO-maatregelen?
Rapportage	10. Communiceert uw onderneming over het IMVO-beleid?

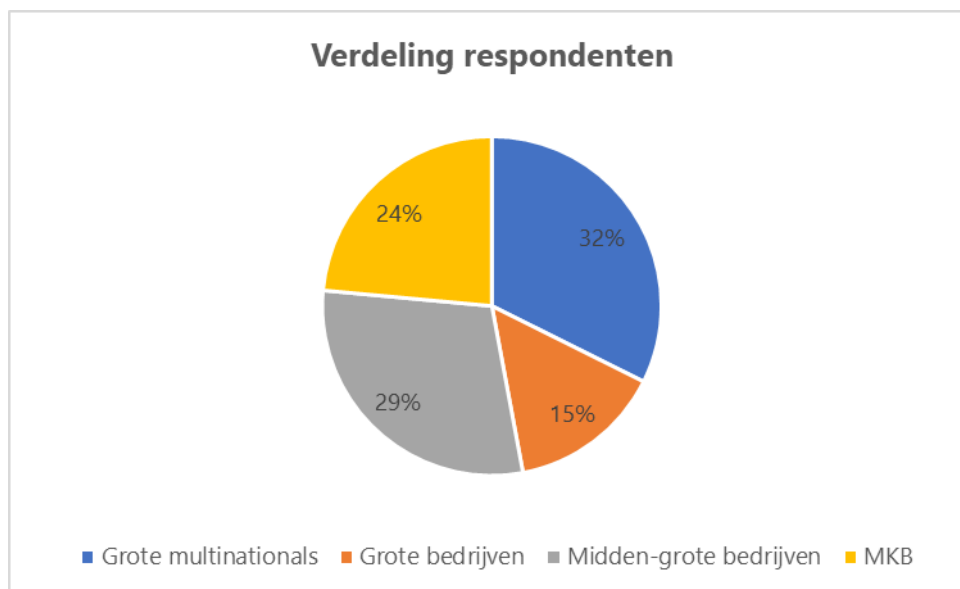
Tabel 1: samenvatting vragenlijst

2. Respons van FNLI-leden op IMVO-vragenlijst

Voor de FNLI hebben belangrijke en relevante leden-bedrijven meegedaan aan de IMVO-vragenlijst. Van de 34 bedrijven die dit jaar hebben meegedaan hebben, heeft ongeveer de helft (17 bedrijven) een jaaronzet van hoger dan 100 miljoen euro op de Nederlandse markt. Deze bedrijven halen hun omzet voor het grootste deel uit business-to-consumers-activiteiten. De meerderheid van deze bedrijven heeft vestigingen buiten Nederland in Europa en/of vestigingen wereldwijd. De inkoop is bij de meeste respondenten centraal geregeld. De respondenten vormen (vanuit het totale FNLI-bestand van leden) een mix van zowel 'koplopers' als 'peloton' op het IMVO-vlak (beleid, bedrijfsvoering, communicatie).

De verdeling van de respondenten laat zien dat circa 31% van de respondenten valt binnen het segment 'Grote multinationals' (Europees en wereldwijd opererende bedrijven met een omzet groter dan 250 miljoen op de Nederlandse markt) en 15% binnen het segment 'Grote bedrijven' (Omzet groter dan 100 miljoen op de Nederlandse markt). Daarnaast valt ongeveer een derde van de respondenten tot het segment 'midden' (Minder dan 100 miljoen omzet op de Nederlandse markt en 50-249 werknemers) en 24% binnen MKB (49 werknemers of kleiner)'. Zie figuur 1 hieronder.

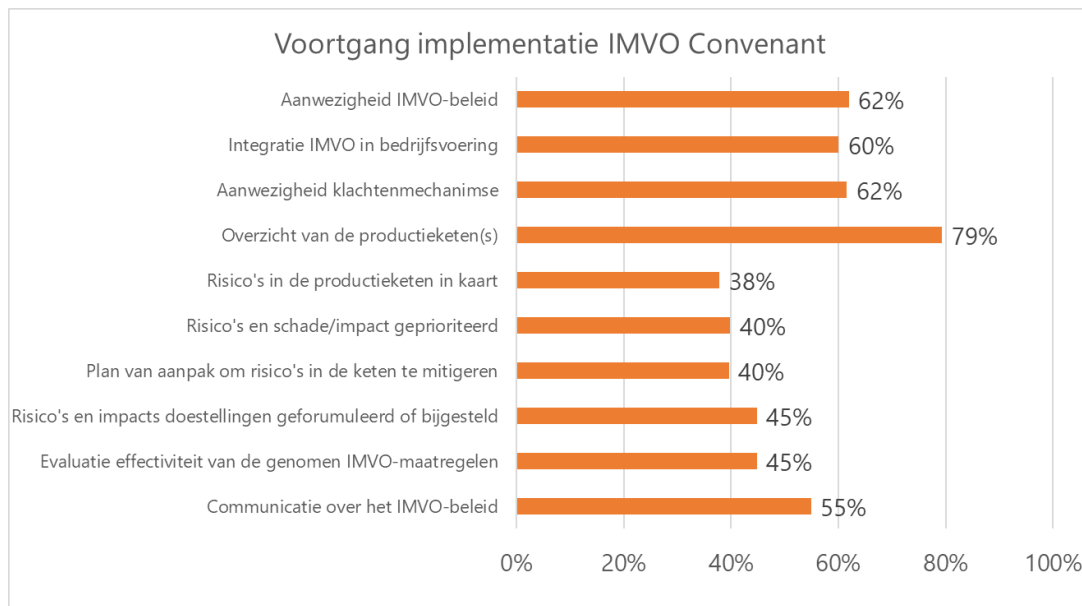
45% van de respondenten valt dus onder het segment van levensmiddelenbedrijven met een omzet hoger dan 100 miljoen euro per jaar. In het algemeen kan gesteld worden dat ongeveer 80% van de levensmiddelen die in de supermarkten liggen, wordt geproduceerd door grote en multinationale bedrijven.

Figuur 1: Verdeling respondenten qua grootte onderneming (naar omzet)

3. Scores self-assessment 2019

De geaggregeerde overall scores van de respondenten op de belangrijkste 10 vragen over de voortgang van de implementatie van het IMVO-convenant zijn weergegeven in de figuur hieronder.

Figuur 2: voortgang implementatie IMVO-convenant

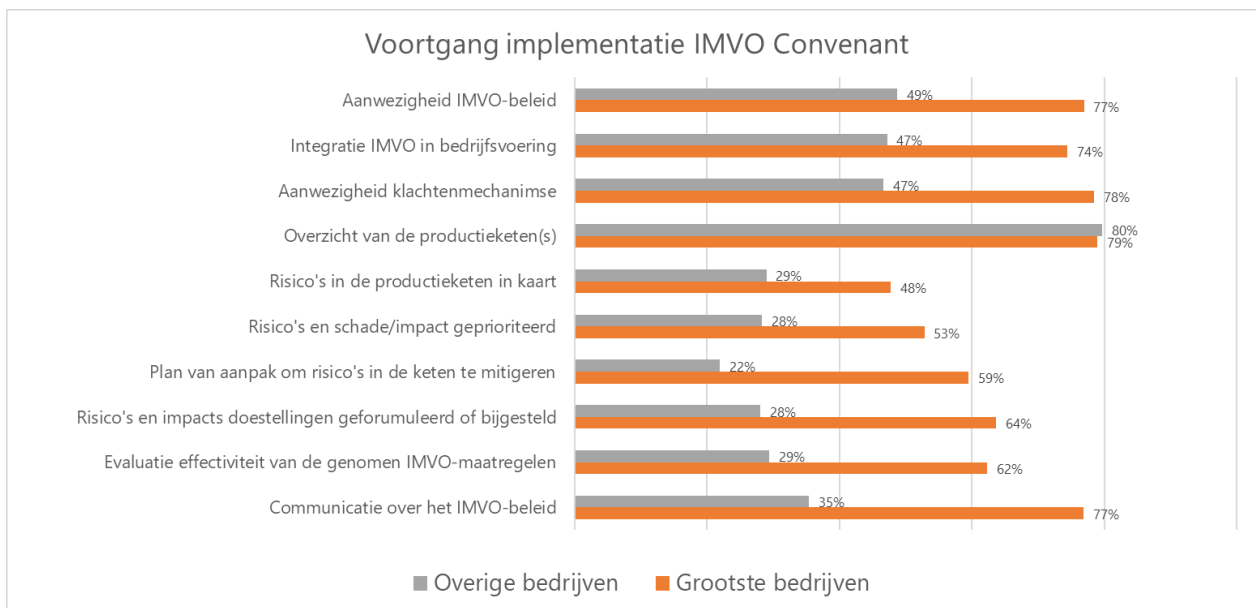
De gemiddelde score voor implementatie van het IMVO-convenant is 263 van de 500 punten (53%).

De responderende bedrijven scoren met name hoog (59 – 80%) bij de volgende onderwerpen:

- Overzicht krijgen in de productieketen(s).
- Het voeren van een IMVO-beleid.
- Het integreren van een IMVO-beleid in de bedrijfsvoering.
- Het voeren van een klachtenmechanisme voor belanghebbenden inzake IMVO-aspecten.

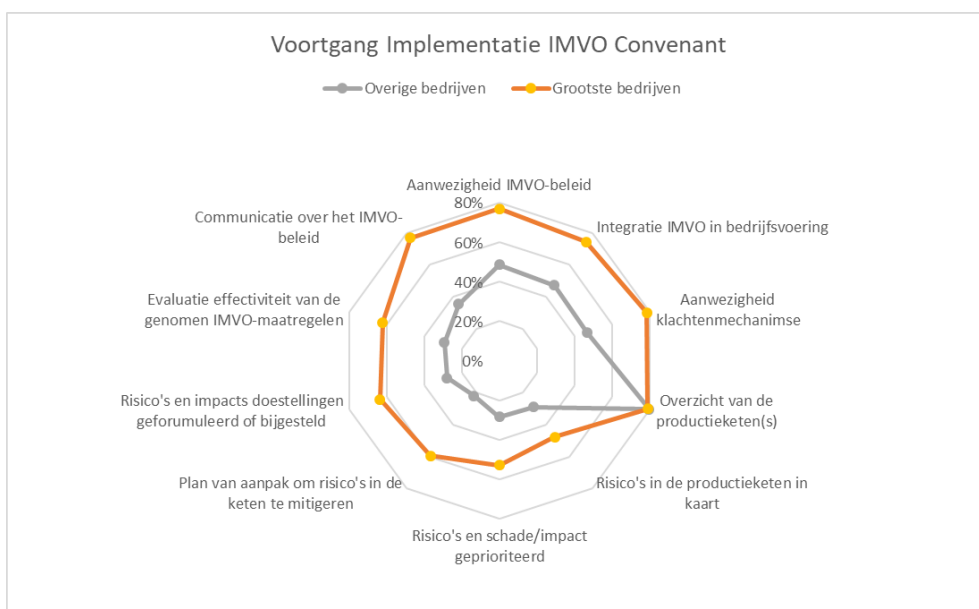
De uitdagingen liggen met name op het vlak van het inzichtelijk hebben van risico's in de productieketen en het (vervolgens) handelen hiernaar. Minder dan de helft van de organisaties evalueert de effectiviteit van de genomen maatregelen en iets meer dan de helft van de respondenten communiceert over het IMVO-beleid.

In onderstaande grafiek is de score opgesplitst naar grootte van het bedrijf (naar omzet). In de opsplitsing wordt uitgegaan van een tweedeling: a) top-15 bedrijven en grote bedrijven samen (categorie "grootste bedrijven" met een omzet van meer dan 100 miljoen euro en b) de overige bedrijven (midden-groot, klein en erg klein samen). Hieruit blijkt dat de omzet van het bedrijf bepalend is voor de implementatie van het IMVO-convenant.

Figuur 3: voortgang implementatie IMVO-convenant naar bedrijfsgrootte

Op bijna alle dimensies geldt dat hoe groter het bedrijf is, hoe hoger de score is. Wij observeren een groot verschil tussen de grootste bedrijven en de rest (midden, klein, erg klein) van de deelnemende bedrijven. Grootste bedrijven zijn over het algemeen verder met het implementeren van een IMVO-beleid. Maar er is een vrij homogeen beeld wat betreft inzicht in de keten (daar scoren kleinere bedrijven ook hoog). Zie ook onderstaande figuur.

Figuur 4: voortgang implementatie IMVO-convenant naar grootte – spider

Belangrijkste samenvattende conclusies

- De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'IMVO-beleid' is 62% van het totale aantal te behalen scorepunten. De gemiddelde score van de grootste bedrijven is 77%, die van de overige bedrijven is 49%. Uit deze score kan worden opgemaakt dat de grootste bedrijven gemiddeld wat verder zijn met IMVO-beleid hebben dan de overige bedrijven.
- De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'implementatie van IMVO-beleid' is 60% van het totale aantal te behalen scorepunten. De gemiddelde score van de grootste bedrijven is 74%, die van de overige bedrijven is 47%. Uit deze score blijkt dat het IMVO-beleid van de grootste bedrijven gemiddeld wat verder geïmplementeerd is in de bedrijfsvoering dan van de overige bedrijven. De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'het in plaats zijn van een klachtenmechanisme' waar belanghebbenden die negatieve impact ervaren van de bedrijfsvoering terecht kunnen voor herstel en/of compensatie is 62% van het totale aantal te behalen scorepunten. De gemiddelde score van de grootste bedrijven is 78%, die van de overige bedrijven is 47%. Hieruit kan worden opgemaakt dat de grootste bedrijven wat verder zijn in het implementeren van klachtenmechanismen dan de overige bedrijven.
- De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'inzicht in productieketens' is 79% van het totale aantal te behalen scorepunten. De grootste bedrijven en de overige bedrijven apart behalen gemiddeld respectievelijk 79% en 80% van het totale aantal scorepunten. Dit betekent dat bedrijven goed inzicht hebben in hun productieketens, ongeacht de grootte van het bedrijf.
- De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'risico's in de keten in kaart brengen' is 38% van het totale aantal te behalen scorepunten. De gemiddelde score van de grootste bedrijven is 48%, die van de overige bedrijven is 29%. Veel bedrijven hebben dus nog geen volledig zicht op de risico's in de keten.
- De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'prioriteren van risico's' is 40%. De gemiddelde score van de grootste bedrijven is 53%, die van de overige bedrijven is 28%. Veel bedrijven zijn nog bezig om de geïdentificeerde risico's in de keten te prioriteren.
- De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'plan van aanpak om risico's te mitigeren' is 40% van het totale aantal te behalen scorepunten. Vervolgens is de gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'formuleren of bijstellen van doelstelling op basis van geprioriteerde risico's 45%. De gemiddelde score van de grootste bedrijven is 59% voor het plan van aanpak en 64% voor het formuleren van doelstellingen. De gemiddelde score van de overige bedrijven is 22% voor het plan van aanpak en 28% voor het formuleren van doelstellingen. Veel bedrijven zijn nog bezig met een plan van aanpak voor strategieën/acties om risico's weg te nemen.
- Sommige leden zijn al begonnen met het evalueren van genomen acties, andere leden zijn net gestart. Voor de grootste bedrijven is het gemiddeld aantal behaalde scorepunten 62%. Voor de overige bedrijven is dit 29%. Er wordt met name geëvalueerd voor aanscherping op IMVO-beleid, inkoopbeleid en aanscherping van bedrijfsprocessen.
- De gemiddelde score van de bedrijven op de vragen van het onderdeel 'communicatie' is 55% van het aantal scorepunten. Door de grootste bedrijven wordt gemiddeld 77% van de scorepunten behaald, door de overige bedrijven 35%. De grootste bedrijven zijn gemiddeld wat verder met communicatie over hun IMVO-beleid dan de overige bedrijven.

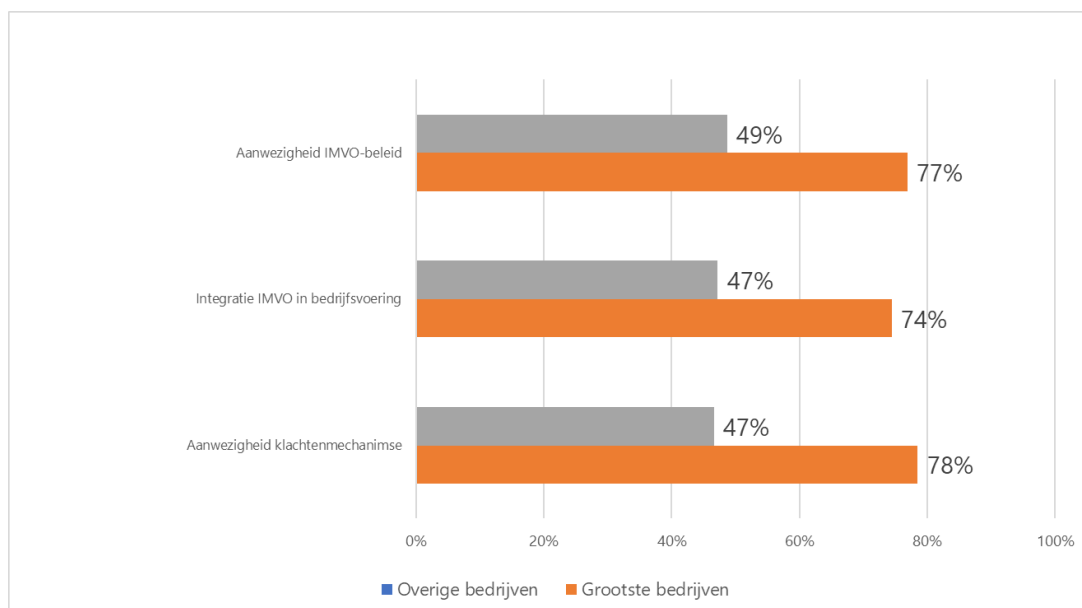
- De gemiddelde score voor implementatie van het IMVO-convenant is 263 van de 500 punten (ruim 50%). Voor de grootste bedrijven is dit 67%. Voor de overige bedrijven is dit 40%.
- Uitgewerkt naar grootte van het bedrijf is er weinig verschil in score tussen de grootste bedrijven onderling. Met name het verschil tussen de grootste bedrijven met de overige (kleinere) bedrijven is groot.

4. Algemene analyses

In onderstaande paragrafen lichten we de uitkomsten per sub-thema in meer detail toe.

Beleid, verankering en toegang tot herstel

1. IMVO-beleid van bedrijf
2. IMVO geïntegreerd in de bedrijfsvoering
3. Klachtenmechanisme

Figuur 5: beleid, verankering en toegang tot herstel

Gemiddeld behalen de bedrijven ruim de helft van het totale te behalen scorepunten op de vragen van het onderdeel IMVO-beleid. Door de grootste bedrijven wordt gemiddeld 77% van de scorepunten behaald, door de overige bedrijven 49%. Gemiddeld geeft 53% van de bedrijven aan dat ze een IMVO-beleid hebben en 26% dat dit geïmplementeerd wordt.

Bij de meeste bedrijven wordt het IMVO/duurzaamheidsbeleid uitgedragen door de top van het bedrijf en heeft dit beleid betrekking op de eigen activiteiten én de activiteiten in de handelsketen. Veelgenoemde duurzaamheidsaspecten in de keten hierbij zijn voedselzekerheid en voedselkwaliteit, veiligheid en gezondheid, kinderarbeid en kinderrechten, gedwongen arbeid en discriminatie en gender. Ook veelgenoemd zijn watervervuiling en gebruik van chemicaliën, water en energie en dierenwelzijn.

Bij de meeste bedrijven wordt het IMVO-beleid intern gecommuniceerd en is deze publiek toegankelijk. Vaak is het Hoofd Inkoop de verantwoordelijke persoon. Ook worden er andere afdelingen bij de uitvoering van het IMVO-beleid betrokken. Zo wordt bijvoorbeeld gewerkt aan het integreren van duurzaamheidsaspecten in het inkoop- of leveranciersbeleid. Sommige bedrijven voeren bij de evaluatie van de prestaties van leveranciers een toets uit op het voldoen aan het eigen

duurzaamheidsbeleid. Een meerderheid verbindt zelfs consequenties aan het niet naleven van dit beleid door de leverancier, zoals het opschorten van contracten of boetes.

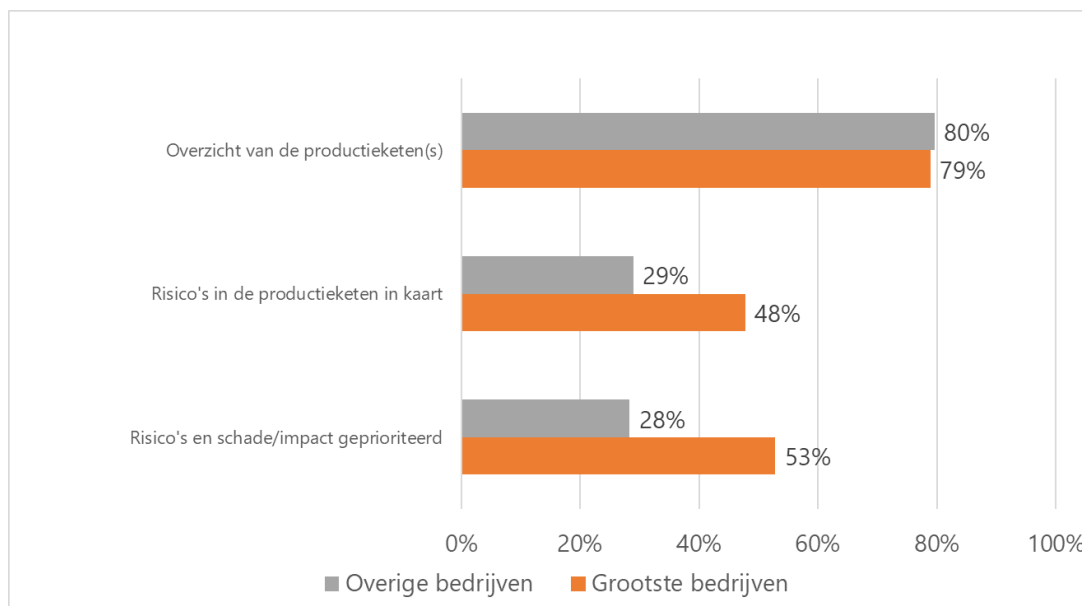
De meeste bedrijven hebben een intern klachtenmechanisme voor werknemers van het bedrijf en geeft hen in het algemeen ook de mogelijkheid om te rapporteren buiten hun eigen managementstructuur om. Op de vraag betreffende het hebben van een onafhankelijk intern team van mensen (medewerkers) is die de klachten beoordeelt met voldoende kennis van zaken wordt door de bedrijven gemiddeld 70% van de scorepunten behaald. Voor de grootste bedrijven is dit 84%, voor de overige bedrijven 58%.

Veel bedrijven hebben echter nog geen klachtenmechanisme waar individuen, groepen en organisaties van buiten de organisatie terecht kunnen, die negatieve effecten ondervinden op duurzaamheidsthema's. Niet alle bedrijven communiceren extern over het aantal ontvangen klachten, de aard daarvan en de genomen acties tot verbetering. Door de grootste bedrijven wordt op dit onderdeel gemiddeld 23% van het aantal scorepunten behaald, door de overige bedrijven 31%.

Daarnaast is de gemiddelde score van de respondenten op het onderdeel betreffende het hebben van een procedure die ervoor zorgt dat zowel interne als externe klachten binnen redelijke termijn behandeld en, indien relevant, opgelost worden, 62%. Voor de grootste bedrijven is dit 81%, voor de overige bedrijven 46%.

Identificeren, beoordelen, prioriteren van risico's in de keten

4. Overzicht van productieketens
5. Risico's in productieketens in kaart
6. Risico's en schade/impacts geprioriteerd

Figuur 6: identificeren, beoordelen en prioriteren van risico's in de keten

De respondenten geven aan actief te werken aan actuele overzichten van eerstelijns productielocaties en onderaannemers, tweedelijns productielocatie en onderaannemers. De laatste twee aspecten blijken wat lastiger. Ook hebben bedrijven een goed overzicht van hun producten en de daarvoor gebruikte grondstoffen. Ook hier is het lastiger een overzicht te hebben van productielocaties verder in de keten of de herkomst van materialen. Dit geldt voor zowel kleine(re) bedrijven als grote bedrijven waar in de regel sprake is van meerdere en complexere ketens. Het verschil tussen grootste bedrijven en de kleinere bedrijven is slechts klein. Weliswaar hebben kleinere bedrijven minder IMVO-beleid, maar hun inzicht in hun ketens is vergelijkbaar met grotere bedrijven.

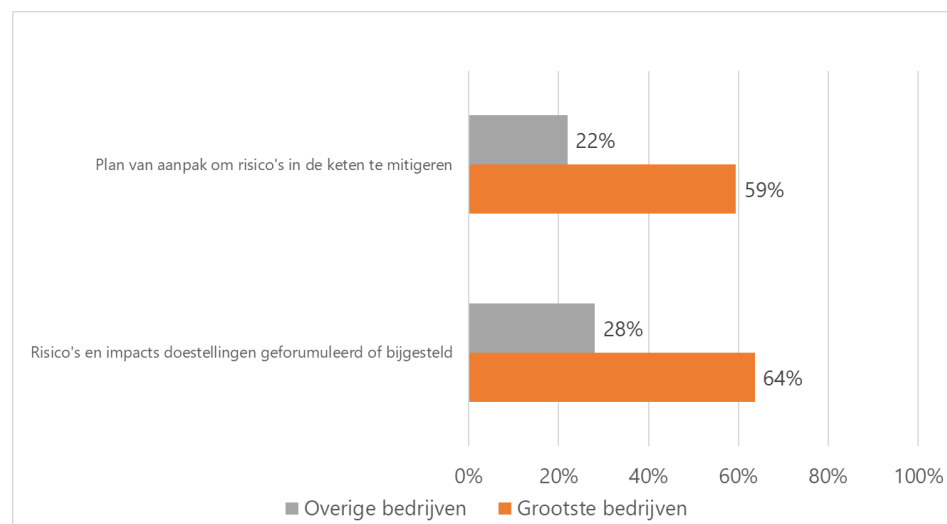
Bedrijven hebben wel een vrij goed overzicht van de *processen* die worden ingezet voor de productie. De toeleveringsketen van producten die worden ingekocht bestaat vaak uit twee tot drie schakels. Bedrijven hebben daarnaast een vrij goed inzicht in de *geografische herkomst* (land/regio van teelt of productie, maar ook de teeltwijze) van hun producten en de daarvoor gebruikte grondstoffen.

Belemmeringen die worden genoemd zijn dat problemen verder weg in de keten plaatsvinden (niet bij eerstelijns leveranciers) en dat het lastig is om hier als bedrijf invloed op te hebben. Ook wordt de complexe handelsketen genoemd. Soms wordt de grootte van de leverancier ten opzichte van het bedrijf genoemd als obstakel voor verdere IMVO-resultaten.

Ten aanzien van het inzicht hebben in de risico's in de productieketens bestaat een minder positief beeld. Bijna de helft van de respondenten geeft aan deze in beeld te hebben per land. Het aandeel geïnventariseerde risico's per grondstof en producent liggen lager (circa een derde). De gemiddelde score voor het onderdeel prioritering van IMVO-risico's per producent op basis van ernst (de impact van de gevolgen) en waarschijnlijkheid (kans dat een dreiging zich voordoet) ligt onder de 30%. Voor de grootste bedrijven is dit 35%, voor de overige bedrijven 22%.

Plan van aanpak

7. Aanpak om schades/impacts te mitigeren
8. Doelstellingen bijgesteld of geformuleerd

Figuur 7: plan van aanpak

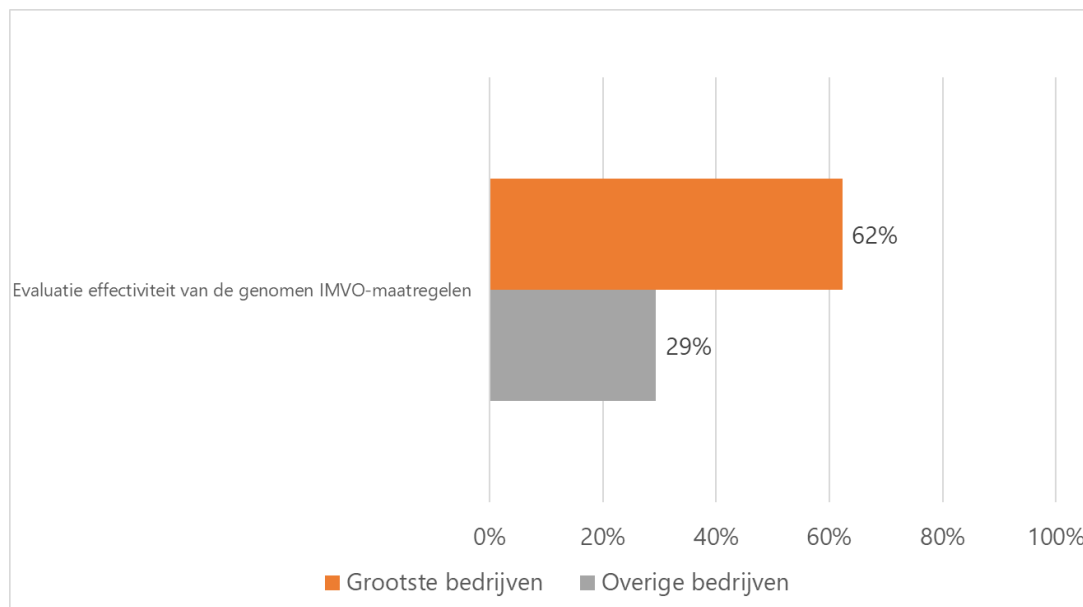
Veel bedrijven moeten nog werk maken van het opstellen van een plan van aanpak om de geïdentificeerde risico's in de keten te mitigeren. Door de grootste bedrijven wordt op dit onderdeel gemiddeld 59% van de scorepunten behaald, door de overige bedrijven 22%. Dit geldt ook voor het formuleren en bijstellen van doelstellingen voor risico's en impacts. Door de grootste bedrijven wordt op dit onderdeel gemiddeld 64% van de scorepunten behaald, door de overige bedrijven 28%.

Er lijkt een link te zijn tussen het opstellen van een plan van aanpak en inzichten in de risico's in de keten. Daar waar men nog geen inzicht heeft, scoort het plan van aanpak ook lager.

Het opstellen van een plan van aanpak is een proces waarin doelstellingen voor verbetering moeten worden vastgesteld en waarin deze moeten worden ingebed in de beleidsbeslissingen en monitoring van het bedrijf. Ook gaat het om beschrijving van hoe maatregelen zullen leiden tot het wegnemen (of verminderen) van de negatieve effecten. Er is een beschrijving nodig hoe wordt samengewerkt met partijen in de keten tot het wegnemen (of verminderen) van de negatieve effecten. Ook is een systematische monitoring van het niveau van de toeleverancier/producent van grondstoffen nodig, alsmede intensieve samenwerkingsprogramma's met het doel gezamenlijk duurzaamheid in de keten te verbeteren met toeleveranciers. Dit pakken bedrijven nu op.

Verificatie

9. Evaluatie van effectiviteit van IMVO-maatregelen

Figuur 8: effectiviteit van IMVO-maatregelen

De vraag of de bedrijven de effectiviteit van de genomen IMVO-maatregelen evalueren levert een diffuus beeld op. Voor de grootste bedrijven wordt gemiddeld 62% van de scorepunten behaald, door de overige bedrijven 29%.

Een deel van de bedrijven is bezig met aanpassing van het IMVO-beleid, aanpassing van de bedrijfsprocessen, aanscherping van de monitoring en evaluatieprocessen, aanscherping van het

inkoopbeleid en het opzetten van samenwerkingsprogramma's met leveranciers. Een deel van de bedrijven is hier nog niet volledig aan toegekomen, ook gezien de omvangrijkheid van de processen.

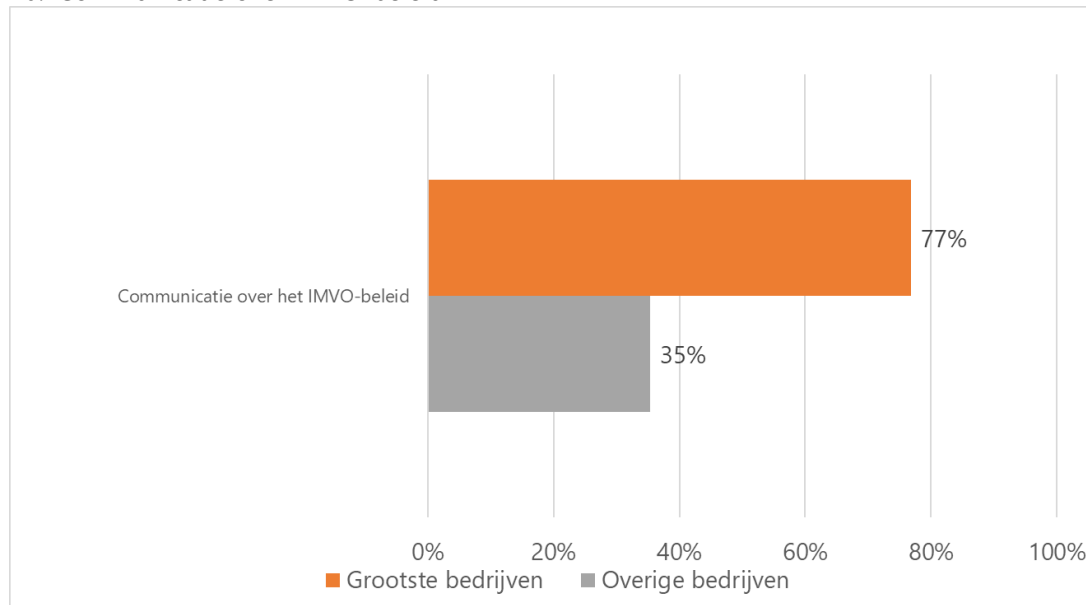
Ook lijkt er een link te zijn tussen de mate van evaluatie, een opgesteld plan van aanpak en inzicht in de risico's. Indien een bedrijf nog geen goed inzicht in de risico's heeft, is er nog geen plan van aanpak dat dus nog niet geëvalueerd kan worden op effectiviteit. Evaluatie scoort iets hoger dan plan van aanpak omdat sommige IMVO-maatregelen wellicht al in bestaande evaluatieprocessen worden meegenomen. Het beeld bij grootste bedrijven respectievelijk kleinere bedrijven wordt in de tabel hieronder weergegeven.

	Grootste bedrijven	Overige bedrijven
Inzicht in risico's	48%	29%
Plan van aanpak	59%	22%
Evaluatie van effectiviteit	62%	29%

Tabel 2: overzicht van scores van bedrijven op resp. inzicht in risico's, plan van aanpak en evaluatie van effectiviteit

Rapportage

10. Communicatie over IMVO-beleid

Figuur 9: communicatie over beleid

Gemiddeld wordt door de respondenten 63% van de scorepunten behaald betreffende interne transparantie over het uitgevoerde IMVO-beleid, de IMVO-risico's, doelstellingen, activiteiten en de resultaten daarvan. Extern ligt dat percentage rond de 62%. Voor de grootste bedrijven is dit 89% voor interne- en 100% voor externe transparantie, voor de overige bedrijven ligt dit respectievelijke op 41% en 28%.

Ongeveer de helft van de bedrijven geeft aan daarnaast overleg te hebben met belanghebbenden over duurzaamheidsonderwerpen in de keten. Dit zijn met name onderwerpen als a) veiligheid en gezondheid en b) voedselzekerheid en voedselkwaliteit en tevens c) kinderarbeid en kinderrechten, d) leefbaar loon en e) watervervuiling en gebruik chemicaliën, water en energie. Gemiddeld wordt door de grootste bedrijven voor dit onderdeel 60% van de scorepunten behaald, door de overige bedrijven wordt 43% van de scorepunten behaald.

5. Conclusies

Het IMVO-convenant Voedingmiddelen is in juni 2018 getekend door de overheid, de brancheorganisatie Federatie Nederlandse Levensmiddelen Industrie (FNLI) en een aantal andere voedingsmiddelenbranches (CBL, KNSV), vakbonden en maatschappelijke organisaties. De voedingsmiddelenbranche wil binnen drie tot vijf jaar substantiële stappen van verbetering bereiken voor groepen in de productieketen die negatieve effecten op milieu- of sociaal vlak ervaren.

Ten behoeve van de monitoring van de voortgang van het IMVO-convenant is een eerste steekproef uitgevoerd onder een beperkt aantal leden. In dit rapport worden de eerste resultaten daarvan gepresenteerd. Deze zijn richtinggevend hoe de monitoring van de voortgang in de toekomst ingericht wordt.

De gemiddelde score voor implementatie van het IMVO-convenant is 263 van de 500 punten (ruim 50%). Uitgewerkt naar grootte van het bedrijf is er weinig verschil in score is tussen de grootste bedrijven onderling. Met name het verschil van de grootste bedrijven met de kleinere bedrijven is groot. Er is dus een duidelijke tweedeling te zien.

Gemiddeld wordt er door de bedrijven 62% van het totale aantal scorepunten behaald betreffende het hebben van een IMVO-beleid. Voor de grootste bedrijven is dit 77%, voor de overige bedrijven 49%. Veel bedrijven zijn nog bezig om het IMVO-beleid goed geïntegreerd te krijgen in de bedrijfsvoering. De meeste bedrijven hebben een klachtenmechanisme waar belanghebbenden die negatieve impact ervaren van de bedrijfsvoering terecht kunnen voor herstel en/of compensatie. Door de grootste bedrijven wordt op dit onderdeel gemiddeld 75% van de scorepunten behaald, door de overige bedrijven 27%. Uit deze scores kan worden opgemaakt dat de grootste bedrijven veelal IMVO-beleid en een klachtenmechanisme hebben, waar de kleinere bedrijven hier vaak nog aan moeten werken. Gemiddeld wordt door de bedrijven op het onderdeel overzicht van de productieketens 80% van de scorepunten behaald. Dat komt met name door een hoge score op het onderdeel primaire productieketens, maar minder voor de onderdelen secundaire en tertiaire keten. De bedrijven behalen gemiddeld 38% van de scorepunten op het onderdeel inzicht in risico's in de keten, waaruit opgemaakt kan worden dat een minderheid van de risico's in de keten echt goed in beeld heeft. Voor de grootste bedrijven is de score 48%, voor de overige bedrijven 29%.

Een compleet beeld krijgen van deze risico's en te nemen maatregelen gaat voor zowel koplopers als peloton nog tijd en energie kosten. De meeste bedrijven zijn wel bezig om de geïdentificeerde risico's die zij in de keten hebben gevonden te prioriteren. Ook zijn veel leden nog bezig met een plan van aanpak voor strategieën/acties om deze risico's te kunnen mitigeren. Sommige leden zijn zelfs al begonnen met het evalueren van genomen acties (met name de bedrijven die een goed inzicht in de risico's hebben en al een plan van aanpak hebben opgesteld), andere leden zijn daar net mee gestart. Er wordt door de bedrijven met name geëvalueerd voor aanscherping van het IMVO-beleid, inkoopbeleid en bedrijfsprocessen.

De voortgang in het IMVO-convenant onder de FNLI-leden biedt veel handvatten om de interne en externe projecten en de samenwerking in het convenant ook de komende jaren voortvarend op te pakken en de gewenste doelstellingen en successen gezamenlijk te behalen.